

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 643

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 2 august 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 312 din 20 mai 2019 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (1)—(3) din Regulamentul Camerei Deputaților	2–7
★	
Opinie separată	7–10
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
529. — Hotărâre privind modificarea codului de clasificare, denumirii, datelor de identificare și a valorilor de inventar ale unor bunuri imobile aparținând domeniului public al statului, aflate în administrarea Ministerului Mediului — Administrația Națională de Meteorologie, prevăzute în anexa nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, ca urmare a actualizării legislației în domeniu, a lucrărilor de cadastru și a reevaluării.....	11–13
534. — Hotărâre privind înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a unei construcții și darea acesteia în administrarea Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Maramureș	14
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
20. — Normă pentru punerea în aplicare a Sistemului de raportare contabilă la 30 iunie 2019 a entităților din domeniul asigurărilor	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 312

din 20 mai 2019

referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (1)—(3) din Regulamentul Camerei Deputaților

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea sesizării de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (1)—(3) din Regulamentul Camerei Deputaților, sesizare formulată de Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal din Camera Deputaților.

2. Sesizarea de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 2.658 din 8 aprilie 2019 și constituie obiectul Dosarului nr. 840C/2019.

3. În **motivarea sesizării de neconstituționalitate** se arată că, potrivit art. 64 alin. (2) din Constituție, președintele Camerei Deputaților și președintele Senatului se aleg pe durata mandatului Camerelor. Astfel, aceștia sunt aleși pentru îndeplinirea unui mandat al cărui conținut îl constituie realizarea atribuțiilor prevăzute de Constituție și Regulament în sarcina lor. Constituția prevede, în mod expres, la art. 66 alin. (3), art. 89 alin. (1), art. 98 alin. (1) și art. 146 lit. a), b), c) și e), atribuțiile președinților celor două Camere ale Parlamentului. Art. 34 din Regulamentul Camerei Deputaților stabilește și atribuțiile președintelui acesteia prin care acesta asigură funcționarea Camerei pe întreaga durată a existenței acesteia. Astfel, funcția de președinte al Camerei are o importanță constituțională deosebită, dată de complexitatea și de rolul său de autoritate prevăzută de titlul III din Constituție.

4. Președintele Camerei Deputaților se alege pe durata mandatului Camerei, iar ceilalți membri ai birourilor permanente sunt aleși la începutul fiecărei sesiuni. Această distincție subliniază necesitatea asigurării permanenței funcției de președinte al Camerei. Acesta este ales de majoritatea deputaților prezenți [a se vedea art. 22 alin. (2) din Regulament], în timp ce alegerea vicepreședinților, a secretarilor și a chestorilor care compun Biroul permanent se face la propunerea grupurilor parlamentare, în conformitate cu ponderea acestora potrivit configurației politice a Camerei Deputaților și negocierii liderilor grupurilor parlamentare [a se vedea art. 24 alin. (1) din Regulament]. Prin urmare, președintele Camerei, având în vedere majoritatea necesară alegerii sale, reprezintă Camera, în ansamblul ei, atât în relațiile cu alte autorități, asigurând legătura cu puterea executivă, cât și pe plan extern, cu parlamentele altor state. Acestea sunt aspecte care fac distincția între instituția președintelui Camerei și ceilalți membri ai acesteia.

5. Se arată că, potrivit art. 35 alin. (1) și (2) din Regulament, președintele Camerei Deputaților poate încredința atribuțiile sale unuia dintre vicepreședinți, fără ca textul să distingă între atribuțiile legate de asigurarea funcționării Camerei și cele

rezervate de Constituție, în mod limitativ și expres, pentru președintele acesteia. Astfel, în situația în care președintele Camerei delegă toate atribuțiile sale, inclusiv pe cele constituționale, reiese că vicepreședintele înlocuitor dobândește competențe constituționale. Mai mult, vicepreședintele are inclusiv dreptul de a invalida deciziile președintelui Camerei ori de a acționa contrar dorinței acestuia. Nu se poate admite delegarea tuturor atribuțiilor președintelui Camerei, decât atunci când acesta asigură interimatul funcției de Președinte al României, însă, chiar și în acest caz, desemnarea vicepreședintelui care să îndeplinească atribuțiile președintelui Camerei, inclusiv pe cele constituționale, ar trebui să se facă în temeiul unui vot acordat de plenul Camerei, iar nu pe baza deciziei subiective a președintelui acesteia.

6. Se arată că rolul vicepreședinților este de a acorda sprijin în exercitarea atribuțiilor de către președintele Camerei, de a asigura continuitatea conducerii funcționale a Camerei, prin îndeplinirea unor sarcini nominalizate de către Biroul permanent. De aceea, se arată că atribuțiile constituționale ale președintelui Camerei Deputaților nu pot fi exercitate decât *intuitu personae*, fără ca acesta să le poată încredința altei persoane, întrucât este ales prin votul majorității deputaților prezenți, iar nu prin negociere politică. O delegare a acestor atribuții ar trebui realizată doar cu acordul celor care l-au ales, respectiv plenul Camerei Deputaților. Singura ipoteză în care o persoană poate să îndeplinească funcția de președinte al Camerei fără a fi ales este când lucrările Camerei sunt conduse de decanul de vârstă, între momentul întrunirii Camerelor și cel al alegerii președintelui. Chiar și în această situație activitatea sa se reduce la procedura de formare a grupurilor parlamentare, de alegere a comisiei de validare a mandatelor, de validare a cel puțin două treimi din mandate, în vederea constituirii legale a Camerei, și de alegere a președintelui.

7. Ca efect al aplicării dispozițiilor art. 35 alin. (1)—(3) din Regulament, președintele Camerei Deputaților poate delega toate atribuțiile sale, inclusiv pe cele constituționale, astfel vicepreședintele înlocuitor dobândind competențe constituționale. Se menționează că, în această logică, vicepreședintele Camerei Deputaților ar putea deveni Președintele interimar al României. Având în vedere aceste aspecte, se consideră că art. 35 alin. (1)—(3) din Regulamentul Camerei Deputaților contravine art. 64 alin. (1) și (2), art. 66 alin. (3), art. 89 alin. (1), art. 98 alin. (1) și art. 146 lit. a), b), c) și e) din Constituție, din moment ce atribuțiile prevăzute în textele constituționale antereferate pot fi exercitate numai de cel ales prin votul Camerei.

8. Se mai arată că textul criticat nu este suficient de clar în ceea ce privește decizia de nominalizare a unuia dintre cei patru vicepreședinți, care să exercite atribuțiile președintelui Camerei, la solicitarea acestuia sau în absența acestuia. Ținând cont de faptul că cei patru vicepreședinți ai Biroului permanent al Camerei sunt aleși pe criteriul configurației politice, se consideră că ar fi fost mai mult decât necesar ca textul să prevadă expres

o modalitate de desemnare a vicepreședintelui care îl înlocuiește pe președinte când acesta este absent. În lipsa unor criterii obiective de desemnare a vicepreședintelui înlocuitor, art. 35 alin. (1)—(3) din Regulament lasă loc arbitrarului și interpretărilor, fiind, în același timp, neclar, ceea ce încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție.

9. Se susține că art. 35 alin. (1)—(3) din Regulamentul Camerei Deputaților contravine celor statuate prin Decizia Curții Constituționale nr. 45 din 17 mai 1994. Această decizie a stabilit că natura juridică a Regulamentului este aceea de hotărâre care reglementează organizarea proprie și internă a Camerei, prevederile sale nu pot stabili drepturi și obligații decât pentru deputați, precum și pentru autoritățile, demnitarii și funcționarii publici, în funcție de raporturile constituționale pe care aceștia le au cu Camera. Astfel, se apreciază că art. 35 alin. (1)—(3) din Regulament înlătură efectul obligatoriu al deciziei Curții Constituționale. Or, considerentele și dispozitivul deciziilor Curții Constituționale se impun cu aceeași forță juridică tuturor subiectelor de drept. De aceea, se apreciază că art. 35 alin. (1)—(3) din Regulament încalcă și art. 147 alin. (4) din Constituție.

10. În conformitate cu dispozițiile art. 27 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președintelui Camerei Deputaților, pentru a transmite punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților.

11. **Președintele Camerei Deputaților** a transmis Curții Constituționale punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților, prin care se apreciază că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată.

12. În prealabil se arată că sesizarea nu are număr de înregistrare la Cabinetul Secretarului general al Camerei Deputaților anterior datei de 8 aprilie 2019, data înregistrării la Curtea Constituțională, ceea ce denotă că a fost înaintată direct Curții Constituționale, cu nesocotirea prevederilor legale menționate.

13. Cu privire la fondul sesizării, se arată că textul Constituției reglementează instituția juridică a președintelui Camerei Deputaților și cuprinde, pe de-o parte, dispoziții cu privire la modalitatea de alegere a acestuia [art. 64 alin. (2) teza a doua] și, pe de altă parte, norme care circumscriu competențe care sunt instituite în sarcina acestuia. Referitor la aceste competențe, se indică art. 66 alin. (3), art. 89 alin. (1), art. 98 alin. (1) și art. 146 din Constituție.

14. Se observă că dispozițiile constituționale ale art. 64 alin. (2) teza a doua reglementează exclusiv durata mandatului președinților celor două Camere ale Parlamentului, într-un mod de redactare imperativ, prevedere care trebuie interpretată corelativ cu celelalte prevederi ale aceluiași alineat. Ca urmare, legiuitorul constituant a lăsat la latitudinea fiecărei Camere, în virtutea principiului autonomiei parlamentare, să stabilească, prin votul majorității membrilor acesteia, potrivit art. 76 alin. (1) din Constituție, normele referitoare la organizarea și funcționarea proprie.

15. Totodată, din interpretarea sistematică a prevederilor constituționale rezultă că, în situațiile în care legiuitorul constituant a intenționat să instituie, în titlul al III-lea „Autoritățile publice”, norme specifice cu caracter *intuitu personae*, a reglementat în mod expres imposibilitatea delegării pe cale infraconstituțională a unor competențe atribuite anumitor funcții de demnitate publică. De exemplu, cu privire la interimatul funcției de Președinte al României, art. 98 alin. (2) din Constituție prevede în mod expres că atribuțiile prevăzute la art. 88—90 nu pot fi exercitate pe durata interimatului funcției prezidențiale. Articolele în cauză reglementează dreptul

Președintelui României de a adresa Parlamentului mesaje cu privire la principalele probleme politice ale națiunii (art. 88), de a dizolva Parlamentul (art. 89), de a cere poporului să-și exprime, prin referendum, voința cu privire la probleme de interes național (art. 90). Această interdicție instituită cu privire la președintele interimar al României are în vedere două considerente fundamentale, intrinsec atașate funcției: Președintele României este ales în mod direct prin votul alegătorilor înscrși în listele electorale și reprezintă statul român.

16. *Per a contrario*, Constituția nu reglementează norme privind interimatul funcției de președinte al Senatului/Camerei Deputaților și nici nu conține interdicții/limitări referitoare la exercitarea vreunei prerogative aferente funcției de demnitate publică a președinților celor două Camere ale Parlamentului, având în vedere principiul constituțional al autonomiei parlamentare.

17. În plus, din perspectiva reglementării infraconstituționale a normelor juridice referitoare la organizarea și funcționarea Camerelor parlamentare, Curtea Constituțională, în jurisprudența sa, a subliniat că nicio competență legală nu poate exista, din punct de vedere normativ, fără un reazem constituțional general sau special; în caz contrar, dispoziția legală respectivă ar fi lipsită de suport constituțional (a se vedea Decizia nr. 358 din 30 mai 2018). Or, în ceea ce privește Camerele Parlamentului, legiuitorul constituant a instituit obligația de „a face” în sarcina Senatului și a Camerei Deputaților, potrivit art. 64 alin. (1) teza întâi. În ceea ce privește regulamentele Parlamentului, se observă că, în ierarhia actelor juridice normative, acestea sunt acte normative cu aplicare limitată, obligatorii doar pentru sfera de activitate a Camerei care le-a adoptat și, în consecință, acestea nu pot reglementa obligații pentru alte subiecte de drept. În acest sens se invocă și jurisprudența Curții Constituționale, făcându-se referire la Decizia nr. 45 din 17 mai 1994. Normativizarea posibilității președintelui Camerei Deputaților de a încredința în sarcina vicepreședinților anumite atribuții nu pune însă în discuție probleme de constituționalitate, ci asigură desfășurarea coerentă, continuă și lipsită de posibile blocaje a activității parlamentare. Se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 583 din 25 septembrie 2018, în accepțiunea căreia, atât timp cât vicepreședintele are competența regulamentară să exercite atribuțiile președintelui Camerei Deputaților, în condițiile unei înțelegeri prealabile între aceștia, nu se poate reține că decizia de convocare a sesiunii extraordinare a fost semnată de un subiect de drept care nu avea competența funcțională de a exercita atribuții ale președintelui Camerei Deputaților [paragrafele 115 și 116]. Totodată, Curtea a reiterat ideea că nu este de competența sa verificarea modului în care se aplică prevederile regulamentare [paragraful 116]. Aceeași opinie este evidențiată de Curte și în considerentele Deciziei nr. 137 din 20 martie 2018, în sensul că Regulamentul Camerei Deputaților nu este normă de referință în exercitarea controlului de constituționalitate [paragraful 36].

18. De altfel, în practica parlamentară se constată împrejurări în care unul dintre vicepreședinții Camerei Deputaților a exercitat competențe aferente funcției de președinte al Camerei Deputaților, sesizând, de exemplu, Curtea Constituțională cu cererea de soluționare a conflictului juridic de natură constituțională dintre Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pe de-o parte, și Parlamentul României, Înalta Curte de Casație și Justiție și celelalte instanțe judecătorești, pe de altă parte.

19. În ceea ce privește obiecția autorului sesizării, potrivit căreia norma nu este suficient de clară în ceea ce privește decizia de nominalizare a unuia dintre cei patru vicepreședinți și

lasă loc arbitrariului și interpretărilor, contravenind astfel dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, se arată că art. 35 alin. (1) reglementează plenitudinea de competență atât a Biroului permanent, organ colegial, cât și a președintelui Camerei Deputaților de a stabili acele atribuții care sunt reglementate în sarcina președintelui și pe care să le exercite cu caracter temporar unul/unii dintre cei 4 vicepreședinți ai Camerei Deputaților. Pentru situația particulară în care președintele Camerei Deputaților asigură interimatul funcției de Președinte al României, art. 35 alin. (3) statuează, cu caracter excepțional, că atribuțiile președintelui Camerei Deputaților se exercită de vicepreședintele desemnat exclusiv de președintele Camerei Deputaților. Așadar, având în vedere că prevederile contestate reglementează în mod expres structurile de conducere abilitate să decidă care dintre vicepreședinți exercită, pe durată limitată, competențe aparținând președintelui Camerei Deputaților, se apreciază că textele sunt redactate într-o manieră riguroasă, utilizându-se un limbaj clar, indubitabil, într-un stil redacțional specific actelor normative, în acord cu prevederile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, cu respectarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție.

20. De altfel, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 828 din 13 decembrie 2017, paragraful 46, a statuat că previzibilitatea unui act normativ depinde într-o mare măsură de conținutul normei juridice despre care este vorba, dar mai depinde de domeniul pe care îl acoperă, de numărul și de calitatea destinatarilor săi. Întrucât normele juridice contestate se subsumează dreptului parlamentar și se adresează exclusiv deputaților, se consideră că ele pot fi înțelese și aplicate de către destinatarii acesteia.

21. Referitor la obiecția conform căreia prevederile criticate creează posibilitatea exercitării unor atribuții constituționale de către vicepreședinții Biroului permanent, prin decizia președintelui Camerei, ceea ce contravine celor statuate prin Decizia Curții Constituționale nr. 45 din 17 mai 1994, se arată că regulamentele parlamentare, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, se constituie într-un ansamblu de norme juridice, menite să organizeze și să disciplineze activitatea parlamentară cu privire, printre altele, la procedura de legiferare, de numire sau de investitură a celor mai importante instituții sau autorități publice în stat, precum și regulile de organizare și funcționare ale fiecărei Camere. Normele regulamentare reprezintă instrumentele juridice care permit desfășurarea activităților parlamentare în scopul îndeplinirii atribuțiilor constituționale ale Parlamentului, autoritate reprezentativă prin care poporul român își exercită suveranitatea națională, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) din Constituție. În virtutea principiului autonomiei regulamentare, fiecare Cameră este în drept să-și stabilească, în limitele și cu respectarea prevederilor constituționale, regulile de organizare și funcționare, care, în substanța lor, alcătuiesc regulamentul fiecărei Camere. Din această perspectivă, nicio autoritate publică nu poate dispune, cu privire la aspectele menționate, pentru Parlament și, de asemenea, niciuna dintre Camerele Parlamentului nu poate dispune, asupra aceluiași aspect, pentru cealaltă Cameră.

22. La termenul de judecată fixat pentru data de 7 mai 2019, Curtea a dispus amânarea dezbaterilor asupra cauzei pentru data de 20 mai 2019, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile regulamentare criticate,

raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

23. Curtea a fost sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. c) din Constituție și ale art. 1, art. 10, art. 27—28 din Legea nr. 47/1992, să se pronunțe asupra sesizării de neconstituționalitate.

24. **Obiectul controlului de constituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 35 alin. (1)—(3) din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 481 din 28 iunie 2016, care au următorul cuprins:

„(1) *Vicepreședinții îndeplinesc atribuțiile stabilite de Biroul permanent sau încredințate de președintele Camerei Deputaților.*

(2) *Vicepreședinții conduc activitatea Biroului permanent și a plenului Camerei Deputaților, la solicitarea președintelui sau, în absența acestuia, prin decizie a președintelui Camerei Deputaților.*

(3) *În perioada în care președintele Camerei Deputaților asigură interimatul funcției de Președinte al României, atribuțiile președintelui Camerei Deputaților se exercită de unul dintre vicepreședinți, desemnat de președintele Camerei Deputaților”.*

25. Dispozițiile constituționale invocate în susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt cele ale art. 1 alin. (5) privind calitatea legii, art. 64 alin. (1) și (2) cu referire la alegerea președinților celor două Camere ale Parlamentului, art. 66 alin. (3) privind atribuția președinților celor două Camere ale Parlamentului de convocare în sesiune extraordinară a acestora, art. 89 alin. (1) cu privire la consultarea președinților celor două Camere ale Parlamentului în cadrul procedurii de dizolvare a Parlamentului, art. 98 alin. (1) privind interimatul funcției de Președinte al României, art. 146 lit. a), b), c) și e) cu privire la atribuția președinților celor două Camere ale Parlamentului de a sesiza Curtea Constituțională și ale art. 147 alin. (4) privind efectele deciziilor Curții Constituționale.

26. Examinând sesizarea de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 146 lit. c) din Constituție, atât sub aspectul titularului dreptului de sesizare, aceasta fiind semnată de liderul grupului parlamentar al Partidului Național Liberal din Camera Deputaților, cât și sub aspectul obiectului său, fiind vorba despre art. 35 alin. (1)—(3) din Regulamentul Camerei Deputaților.

27. Cu privire la faptul că sesizarea a fost trimisă direct Curții Constituționale de către Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal din Camera Deputaților, Curtea reține că, potrivit art. 27 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, „(2) *În cazul în care sesizarea se face de parlamentari, ea se trimite Curții Constituționale de secretarul general al Camerei din care aceștia fac parte, în ziua depunerii, iar Curtea Constituțională o va comunica, în termen de 24 de ore de la înregistrare, președinților celor două Camere, cu precizarea datei când va avea loc dezbateră”.* Astfel, sub aspectul legalității sesizării, Curtea, în jurisprudența sa, a reținut că, deși sesizarea de neconstituționalitate a fost depusă direct la Curtea Constituțională, contrar art. 27 alin. (2) teza întâi din Legea nr. 47/1992, aceasta nu este o cauză de inadmisibilitate, ci una de neregularitate (a se vedea, *ad similibet*, Decizia nr. 305 din 12 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 20 martie 2008, Decizia nr. 729 din 9 iulie 2012 și Decizia nr. 732 din 10 iulie 2012, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 480 din 12 iulie 2012, Decizia nr. 735 din 24 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2012, Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 3 octombrie 2012, și Decizia nr. 805 din

27 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 736 din 31 octombrie 2012). În consecință, Curtea s-a considerat legal investită cu sesizările de neconstituționalitate astfel depuse, drept care neregularitatea constatată nu poate fi convertită într-o cauză de inadmisibilitate. Prin urmare, Curtea constată că fost legal investită cu soluționarea prezentei sesizări de neconstituționalitate.

28. Curtea, în jurisprudența sa [Decizia nr. 601 din 14 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.022 din 17 noiembrie 2005, și Decizia nr. 602 din 14 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.027 din 18 noiembrie 2005], a statuat că președintele Camerei Deputaților/Senatului este membru al Biroului permanent al Camerei respective și că la alcătuirea Biroului permanent, adică la alegerea membrilor săi, inclusiv a președintelui, precum și la revocarea acestora înainte de expirarea mandatului se ține seama de criteriul configurației politice a acestei Camere. Din textele constituționale rezultă că președintele Camerei Deputaților/Senatului are un statut juridic distinct de statutul celorlalți membri ai Biroului permanent. Președintele Camerei Deputaților/Senatului este membru de drept al Biroului permanent, ceea ce rezultă în mod limpede din textul Constituției, iar una dintre consecințe este alegerea lui înainte de constituirea Biroului permanent prin alegerea celorlalți membri. Spre deosebire de ceilalți membri ai Biroului permanent, care sunt aleși la începutul fiecărei sesiuni, președintele Camerei Deputaților/Senatului este ales la începutul legislaturii, pe durata mandatului acestei Camere. Președintele Camerei Deputaților/Senatului, în exercitarea funcției, este neutru din punct de vedere politic, întrucât nu reprezintă poziția politică și interesele unui partid politic, ci reprezintă Camera Deputaților/Senatul în integralitatea sa.

29. *Președintele Camerei Deputaților*, între alte atribuții ce decurg din calitatea sa de membru al Biroului permanent, reprezintă Camera și interesele ei, inclusiv pe plan internațional, o convoacă în sesiuni ordinare sau extraordinare, prezidează lucrările în plen, acordă cuvântul, moderează discuțiile, sintetizează problemele supuse dezbaterii, asigură menținerea ordinii în timpul dezbaterilor și respectarea Regulamentului, proclamă rezultatul votului și prezidează lucrările Biroului permanent. Deosebit de aceste atribuții, președintele Camerei Deputaților îndeplinește unele competențe de ordin constituțional și legal, dintre care, în soluționarea prezentei cauze, Curtea le menționează pe următoarele: este consultat, alături de președintele Senatului, împreună cu liderii grupurilor parlamentare, de către Președintele României la dizolvarea Parlamentului; poate sesiza Curtea Constituțională în condițiile prevăzute de art. 146 lit. a), b), c) și e) din Constituție; participă la consultările politice organizate de Președintele României; primește sau participă la depunerea jurământului de către unele persoane cu funcții de demnitate publică.

30. *Președintele Senatului*, între alte atribuții ce decurg din calitatea sa de membru al Biroului permanent, convoacă Senatul în sesiuni ordinare și extraordinare; conduce lucrările Senatului și asigură respectarea programului orar și a ordinii de zi; acordă cuvântul, moderează discuțiile, sintetizează problemele supuse dezbaterii, stabilește ordinea votării, explică semnificația votului și anunță rezultatul votului; asigură menținerea ordinii în timpul dezbaterilor și respectarea Constituției și a Regulamentului Senatului; reprezintă Senatul în relațiile cu Președintele României, Camera Deputaților, Guvernul României, Curtea Constituțională, precum și cu alte autorități și instituții interne ori internaționale. Deosebit de aceste atribuții, președintele Senatului îndeplinește unele competențe de ordin constituțional și legal, dintre care, în soluționarea

prezentei cauze, Curtea le menționează pe următoarele: în conformitate cu art. 89 alin. (1) din Constituție, președintele Senatului, împreună cu președintele Camerei Deputaților și liderii grupurilor parlamentare, este consultat de Președintele României la dizolvarea Parlamentului; potrivit art. 98 alin. (1) din Constituție, asigură interimatul funcției de Președinte al României; potrivit art. 146 lit. a), b), c) și e) din Constituție, sesizează Curtea Constituțională în vederea exercitării controlului constituționalității legilor înainte de promulgare, al tratatelor sau altor acorduri internaționale și al Regulamentului Senatului, precum și pentru soluționarea unor conflicte juridice de natură constituțională dintre autoritățile publice.

31. Prin aceleași decizii, Curtea a stabilit că statutul președintelui Camerei Deputaților/Senatului, *distinct de statutul celorlalți membri ai Biroului permanent*, implică un plus de exigență în reglementarea revocării acestuia înainte de expirarea mandatului.

32. În jurisprudența sa, Curtea a mai constatat că, potrivit art. 35 alin. (1) și (2) din Regulamentul Camerei Deputaților, vicepreședinții îndeplinesc atribuțiile stabilite de Biroul permanent sau încredințate de președintele Camerei Deputaților, respectiv conduc activitatea Biroului permanent și a plenului Camerei Deputaților, la solicitarea președintelui sau, în absența acestuia, prin decizie a președintelui Camerei Deputaților. Prin urmare, atât timp cât vicepreședintele are competența regulamentară să exercite atribuțiile președintelui Camerei Deputaților, în condițiile unei înțelegeri prealabile între aceștia, nu se poate reține că decizia de convocare a sesiunii extraordinare a fost semnată de un subiect de drept, care nu avea competența funcțională de exercita atribuții ale președintelui Camerei Deputaților [Decizia nr. 583 din 25 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 4 octombrie 2018, paragraful 115]. Actul de convocare are un caracter tehnic și, chiar în condițiile în care președinții Camerelor își încalcă obligația constituțională de a emite decizia de convocare, Camerele au posibilitatea de a se întruni din proprie inițiativă [paragraful 114]. În sensul celor de mai sus, Curtea s-a pronunțat și prin Decizia nr. 650 din 25 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 97 din 7 februarie 2019, paragrafele 221 și 222, sau Decizia nr. 85 din 13 februarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 326 din 25 aprilie 2019, paragrafele 54 și 55.

33. Tot în jurisprudența sa, Curtea Constituțională s-a considerat legal investită să judece o cerere de soluționare a unui conflict juridic de natură constituțională, cerere semnată, în numele președintelui Camerei Deputaților, de vicepreședintele acesteia [Decizia nr. 26 din 16 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 12 martie 2019, paragraful 117].

34. Din cele de mai sus, rezultă că, indiferent că în discuție sunt atribuții de natură constituțională sau regulamentară ale președintelui Camerei Deputaților, acesta le poate delega vicepreședintelui acesteia. De altfel, așa cum s-a arătat la paragrafele anterioare, două dintre atribuțiile de natură constituțională ale președintelui Camerei Deputaților [convocarea sesiunii extraordinare/sesizarea Curții Constituționale] au fost exercitate, prin delegare, de vicepreședintele acesteia, iar Curtea Constituțională a validat o asemenea modalitate de delegare a atribuțiilor.

35. Curtea reține că art. 35 alin. (1) din Regulamentul Camerei Deputaților folosește două noțiuni distincte, respectiv atribuții „stabilite” de Biroul permanent și atribuții „încredințate” de președintele Camerei Deputaților. Astfel, Biroul permanent, organ colegial, fixează, prin vot, atribuțiile fiecărui vicepreședinte

dintre cele care țin de sfera sa de competență, în timp ce președintele Camerei Deputaților, organ unipersonal, printr-un acord de voință, încredințează vicepreședintelui unele/toate atribuțiile sale. Noțiunea de a „încredința” are sensul de a da ceva în grija, în seama sau în păstrarea cuiva demn de încredere. Întrucât în dreptul public se aplică principiul *delegata potestas non delegatur* [Decizia nr. 26 din 16 ianuarie 2019, paragraful 165], rezultă că atribuțiile încredințate nu pot fi delegate cu caracter permanent pentru că aceasta ar însemna un transfer de competență, ceea ce este inadmisibil. De aceea, sensul textului analizat nu poate fi decât acela că delegarea atribuțiilor către vicepreședintele Camerei Deputaților poate avea numai *caracter temporar* în funcție de constrângerile pe care le implică chiar caracterul unipersonal al autorității care le încredințează. În aceste condiții, vicepreședintele acționează în numele și pe seama președintelui Camerei Deputaților, așadar, în reprezentarea acestuia, iar actele îndeplinite se socotesc a fi realizate chiar de titularul originar din punctul de vedere al normelor atributive de competență, respectiv președintele Camerei Deputaților. Prin urmare, este firesc ca *textul analizat să nu distingă între atribuțiile de rang constituțional și regulamentare ale președintelui Camerei Deputaților, în sensul că numai cele regulamentare ar putea fi delegate.*

36. Atât în jurisprudența Curții Constituționale [Decizia nr. 316 din 9 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 8 august 2017, paragraful 23, sau Decizia nr. 828 din 13 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 28 februarie 2018, paragraful 46], cât și în cea a Curții Europene a Drepturilor Omului [Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoniu și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragraful 35], s-a arătat că semnificația noțiunii de „previzibilitate” depinde într-o mare măsură de conținutul noștii juridice despre care este vorba, de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și de calitatea destinatariilor săi. Întrucât norma juridică analizată vizează dreptul parlamentar, relația președinte-vicepreședinte al Camerei Deputaților, iar destinatarii noștii analizate au calitatea de deputați, care pot cu ușurință determina sensul dispoziției normative, *respectiv de delegare temporară a oricăror atribuții ale președintelui Camerei Deputaților, indiferent de rangul acestora*, Curtea constată că art. 35 alin. (1) din Regulamentul Camerei Deputaților nu încalcă exigențele art. 1 alin. (5) din Constituție în componenta sa de calitate a normelor juridice.

37. De asemenea, Curtea reține că un asemenea conținut normativ al art. 35 alin. (1) din Regulamentul Camerei Deputaților nu este de natură să altereze actul alegerii președintelui Camerei Deputaților și competența titularului funcției astfel ales; prin urmare, nu se poate reține încălcarea art. 64 alin. (1) și (2) din Constituție cu referire la alegerea președinților celor două Camere ale Parlamentului.

38. Curtea mai reține că, prin Decizia nr. 538 din 12 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1076 din 19 decembrie 2018, a calificat competența prim-ministrului de a sesiza instanța constituțională în temeiul art. 146 lit. e) din Constituție drept una de ordin constituțional care îl vizează direct, exclusiv și personal pe prim-ministru și care nu poate fi delegată unui alt membru al Guvernului. Este de observat că cele reținute de Curte sunt și rămân valabile în privința prim-ministrului, însă nu pot fi aplicate ca atare, prin intermediul unui mimetism juridic, în privința președinților celor două Camere ale Parlamentului. Dacă, potrivit art. 107 alin. (1) teza întâi din Constituție, prim-ministrul *conduce Guvernul* și coordonează activitatea membrilor acestuia, respectând atribuțiile ce le revin, ceea ce presupune atât o imposibilitate

funcțională a membrilor Guvernului de a se substitui prim-ministrului, cât și o personalizare accentuată a funcției de prim-ministru, președintele Camerei Deputaților are un rol mult mai atenuat în ceea ce privește funcționarea Camerei Deputaților, astfel că *titularul funcției nu conduce Camera Deputaților*. Art. 34 din Regulamentul Camerei Deputaților prevede că acesta conduce lucrările plenului Camerei sau ale Biroului permanent. Astfel, o ședință de Guvern nu poate avea loc fără participarea prim-ministrului, întrucât niciunui membru al Guvernului nu îi pot fi delegate atribuțiile acestuia, în timp ce o ședință a plenului Camerei Deputaților poate avea loc în absența președintelui acesteia, pentru că atribuțiile acestuia pot fi delegate. Prin urmare, se reține că atribuțiile/prerogativele exercitate exclusiv de prim-ministru în realizarea rolului politic al Guvernului sunt, în primul rând, cele de conducere și de reprezentare a Guvernului în raporturile cu celelalte autorități publice constituționale, ceea ce înseamnă că aceste atribuții exclusive, fiind direct legate de rolul politic al prim-ministrului în structura statutului de drept, nu pot fi delegate, fiind indisolubil legate de persoana prim-ministrului titular, în *schimb, în privința președintelui Camerei Deputaților, competențele/prerogativele de ordin constituțional/reglamentar îl vizează direct și exclusiv, dar nu și personal.*

39. De aceea, având în vedere natura lor, numai atribuțiile constituționale prevăzute de art. 66 alin. (3) privind atribuția președinților celor două Camere ale Parlamentului de convocare în sesiune extraordinară a acestora, art. 89 alin. (1) cu privire la consultarea președinților celor două Camere ale Parlamentului în cadrul procedurii de dizolvare a Parlamentului și de art. 146 lit. a), b), c) și e) cu privire la atribuția președinților celor două Camere ale Parlamentului de a sesiza Curtea Constituțională pot fi delegate cu caracter temporar, astfel încât nu se poate reține încălcarea, prin art. 35 alin. (1) din Regulamentul Camerei Deputaților, a niciunei exigențe rezultate din cuprinsul textelor constituționale antereferite. Totodată, Curtea reține că art. 98 alin. (1) din Constituție nu este incident în cauză, întrucât acesta nu reglementează atribuții proprii ale președintelui Camerei Deputaților, ci asigurarea interimatului funcției de Președinte al României.

40. Cu privire la critica de neconstituționalitate potrivit căreia art. 35 alin. (1)—(3) din Regulamentul Camerei Deputaților nu cuprinde criterii obiective de desemnare a vicepreședintelui înlocuitor, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată. Potrivit art. 21 alin. (2) din Regulament, *„Președintele Camerei Deputaților face parte din Biroul permanent al Camerei Deputaților și este președintele acestuia. Din Biroul permanent al Camerei Deputaților mai fac parte 4 vicepreședinți, 4 secretari și 4 chestori”*, ceea ce înseamnă că delegarea de atribuții poate fi realizată în privința oricăruia dintre cei 4 vicepreședinți. Ceea ce solicită autorul sesizării este fixarea unor condiții pentru stabilirea vicepreședintelui înlocuitor. Or, în realitate, o asemenea cerere, pe de o parte, vizează o modificare a textului analizat, aspect care nu ține de competența Curții Constituționale [a se vedea art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992], iar, pe de altă parte, chiar acceptându-se că eventuala omisiune legislativă ar avea relevanță constituțională, ar presupune stabilirea unei limitări în privința marjei discreționare de apreciere a președintelui Camerei Deputaților, aspect care, de asemenea, nu ține de competența Curții Constituționale, excedând obiectului controlului de constituționalitate [art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992]. Instituirea unor eventuale criterii de desemnare a vicepreședintelui înlocuitor ține de opțiunea exclusivă a plenului Camerei Deputaților, care, în funcție de propria sa opțiune, poate mări/micșora această marjă discreționară de apreciere. Or, din moment ce plenul Camerei

Deputaților, adoptând Regulamentul, nu a dorit limitarea acestei marje de apreciere, nici o altă autoritate publică nu o poate limita. Mai mult, o eventuală problemă de constituționalitate s-ar releva dacă marja discreționară de apreciere a președintelui Camerei Deputaților ar fi limitată excesiv, numai în acest caz angajându-se competența Curții Constituționale. Prin urmare, nu se poate reține încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție cu privire la calitatea actelor normative (a se vedea, cu referire la incidența textului constituțional invocat în privința hotărârilor adoptate de cele două Camere ale Parlamentului, Decizia nr. 467 din 28 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 754 din 28 septembrie 2016, paragraful 57, și Decizia nr. 828 din 13 decembrie 2017, paragraful 43).

41. Cu privire la critica de neconstituționalitate potrivit căreia art. 35 alin. (1)—(3) din Regulamentul Camerei Deputaților contravine celor statuate prin Decizia Curții Constituționale nr. 45

42. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. c) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.c), al art. 27 alin. (1) și al art. 28 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, sesizarea de neconstituționalitate și constată că dispozițiile art. 35 alin. (1)—(3) din Regulamentul Camerei Deputaților sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președintelui Camerei Deputaților și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 mai 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

★

OPINIE SEPARATĂ

În **dezacord** cu soluția pronunțată, cu majoritate de voturi, de Curtea Constituțională **formulăm prezenta opinie separată**, considerând că **sesizarea de neconstituționalitate** formulată de grupul parlamentar al Partidului Național Liberal din Camera Deputaților **s-ar fi impus a fi admisă și constatată neconstituționalitatea dispozițiilor art. 35 alin. (1)—(3) din Regulamentul Camerei Deputaților**, pentru argumentele ce vor fi expuse în continuare:

1. Obiectul controlului de constituționalitate

Obiectul controlului de constituționalitate îl constituie dispozițiile art. 35 alin. (1)—(3) din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 481 din 28 iunie 2016, care au următorul cuprins:

„(1) Vicepreședinții îndeplinesc atribuțiile stabilite de Biroul permanent sau încredințate de președintele Camerei Deputaților.

(2) Vicepreședinții conduc activitatea Biroului permanent și a plenului Camerei Deputaților, la solicitarea președintelui sau, în absența acestuia, prin decizie a președintelui Camerei Deputaților.

(3) În perioada în care președintele Camerei Deputaților asigură interimatul funcției de Președinte al României, atribuțiile președintelui Camerei Deputaților se exercită de unul dintre vicepreședinți, desemnat de președintele Camerei Deputaților”.

2. Textele constituționale invocate în motivarea sesizării de neconstituționalitate

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt cele ale art. 1 alin. (5) privind calitatea legii, art. 64 alin. (1) și (2) cu referire la alegerea președinților celor două Camere ale Parlamentului, art. 66 alin. (3) privind atribuția președinților celor două Camere ale Parlamentului de convocare în sesiune extraordinară a acestora, art. 89 alin. (1) cu privire la consultarea președinților celor două Camere ale Parlamentului în cadrul procedurii de dizolvare a Parlamentului, art. 98 alin. (1) privind interimatul funcției de Președinte al României, art. 146 lit. a), b), c) și e) cu privire la atribuția președinților celor două Camere ale Parlamentului de a sesiza Curtea Constituțională și art. 147 alin. (4) privind efectele deciziilor Curții Constituționale.

din 17 mai 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 27 mai 1994, în sensul că nu s-ar aplica numai în privința deputaților, respectiv autorităților, demnitarilor și funcționarilor publici, în funcție de raporturile constituționale pe care le au cu Camera, se constată că aceasta este neîntemeiată. Textul criticat reglementează strict relația dintre președintele și vicepreședintele Camerei Deputaților, fără a stabili drepturi/obligații în privința altor subiecte de drept. Decizia de delegare este însă opozabilă tuturor subiectelor de drept, iar actele îndeplinite/emise în considerarea acestei decizii se socotesc a fi realizate chiar de președintele Camerei Deputaților. Prin urmare, nu se poate reține încălcarea art. 147 alin. (4) din Constituție cu privire la caracterul general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale.

3. Motivarea sesizării de neconstituționalitate

În motivarea sesizării de neconstituționalitate s-a arătat că dispozițiile art. 35 alin. (1)—(3) din Regulamentul Camerei Deputaților, conform cărora președintele Camerei Deputaților poate delega toate atribuțiile sale, inclusiv pe cele constituționale, vicepreședintelui Camerei, în acest mod vicepreședintele înlocuitor dobândind competențe constituționale, contravin prevederilor art. 64 alin. (1) și (2), art. 66 alin. (3), art. 89 alin. (1), art. 98 alin. (1) și art. 146 lit. a), b), c) și e) din Constituție, din moment ce atribuțiile prevăzute în textele constituționale antereferate pot fi exercitate numai de cel ales prin votul Camerei, respectiv de președintele Camerei Deputaților.

S-a mai arătat că textul criticat nu este suficient de clar în ceea ce privește decizia de nominalizare a unuia dintre cei patru vicepreședinți, care să exercite atribuțiile președintelui Camerei, la solicitarea acestuia sau în absența acestuia. Ținând cont de faptul că cei patru vicepreședinți ai Biroului permanent al Camerei sunt aleși pe criteriul configurației politice, se consideră că ar fi fost mai mult decât necesar ca textul să prevadă expres o modalitate de desemnare a vicepreședintelui care îl înlocuiește pe președinte când acesta este absent. În lipsa unor criterii obiective de desemnare a vicepreședintelui înlocuitor, dispozițiile art. 35 alin. (1)—(3) din Regulament lasă loc arbitrarului și interpretărilor, fiind în același timp neclare, încălcându-se astfel prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție.

S-a mai susținut că dispozițiile art. 35 alin. (1)—(3) din Regulamentul Camerei Deputaților contravin celor statuate prin Decizia Curții Constituționale nr. 45 din 17 mai 1994, care a stabilit că natura juridică a Regulamentului este aceea de hotărâre care reglementează organizarea proprie și internă a Camerei, prevederile sale nu pot stabili drepturi și obligații decât pentru deputați, precum și pentru autoritățile, demnitarii și funcționarii publici, în funcție de raporturile constituționale pe care le au cu Camera. Astfel, s-a apreciat că dispozițiile art. 35 alin. (1)—(3) din Regulament înlătură efectele obligatorii ale deciziei Curții Constituționale mai sus menționate. Or, considerentele și dispozitivul deciziilor Curții Constituționale se impun cu aceeași forță juridică tuturor subiectelor de drept. De aceea s-a apreciat că prevederile art. 35 alin. (1)—(3) din Regulamentul Camerei Deputaților încalcă și dispozițiile art. 147 alin. (4) din Constituție.

4. Cu privire la criticile de neconstituționalitate astfel formulate reținem următoarele:

Potrivit art. 64 alin. (2) din Constituție, președintele Camerei Deputaților și președintele Senatului se aleg pe durata mandatului Camerelor. Astfel, aceștia sunt aleși pentru îndeplinirea unui mandat al cărui conținut îl constituie realizarea atribuțiilor prevăzute în sarcina lor de Constituție și Regulament.

Constituția prevede expres la art. 66 alin. (3), art. 89 alin. (1), art. 98 alin. (1) și art. 146 lit. a), b), c) și e) atribuțiile președinților celor două Camere ale Parlamentului.

Art. 34 din Regulamentul Camerei Deputaților stabilește atribuțiile președintelui Camerei prin care acesta asigură funcționarea Camerei pe întreaga durată a existenței acesteia, reprezintă Camera Deputaților în relațiile cu autoritățile publice centrale și locale, cu alte persoane juridice române și cu cetățenii și sesizează Curtea Constituțională, în condițiile prevăzute la art. 146 lit. a), b), c) și e) din Constituția României, republicată.

Potrivit art. 34 din Regulamentul Camerei Deputaților:

„Art. 34. — Președintele Camerei Deputaților are următoarele atribuții:

a) convoacă deputații în sesiuni ordinare sau extraordinare, conform prevederilor prezentului regulament;

b) conduce lucrările plenului Camerei Deputaților, asistat obligatoriu de 2 secretari, și asigură menținerea ordinii în timpul dezbaterilor, precum și respectarea prevederilor prezentului regulament;

c) acordă cuvântul, moderează discuțiile, sintetizează problemele puse în dezbatere, stabilește ordinea votării, precizează semnificația votului și anunță rezultatul acestuia;

d) conduce lucrările ședințelor Biroului permanent;

e) sesizează Curtea Constituțională în condițiile prevăzute la art. 146 lit. a), b), c) și e) din Constituția României, republicată;

f) asigură trimiterea de îndată la Senat, spre dezbatere, a proiectelor de legi adoptate sau respinse de Camera Deputaților ori, după caz, Președintelui României, spre promulgare, a legilor votate, în termenele legale;

g) îndeplinește atribuțiile care îi revin în privința examinării parlamentare a proiectelor de acte legislative și a proiectelor de acte fără caracter legislativ ale Uniunii Europene, precum și a altor documente din domeniul afacerilor europene, potrivit prezentului regulament;

h) efectuează deplasări în țară ca **reprezentant al Camerei Deputaților** în relațiile cu autoritățile publice centrale și locale, cu alte persoane juridice române și cu cetățenii;

i) reprezintă Camera Deputaților în relațiile externe pe toată durata mandatului său;

j) prezintă rapoarte justificative, anual, în cadrul Biroului permanent al Camerei Deputaților asupra utilizării fondului Președintelui;

k) poate dispune secretarului general efectuarea de controale ale activității serviciilor Camerei Deputaților;

l) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de prezentul regulament, precum și însărcinările date de plenul Camerei Deputaților.”

Astfel, **funcția de președinte al Camerei Deputaților are o importanță constituțională deosebită, dată de complexitatea și de rolul său de autoritate prevăzută în Constituție la titlul III.**

Președintele Camerei Deputaților se alege pe durata mandatului Camerei, iar ceilalți membri ai birourilor permanente sunt aleși la începutul fiecărei sesiuni. Această distincție subliniază necesitatea asigurării permanenței funcției de președinte al Camerei. Acesta este ales de majoritatea deputaților prezenți [a se vedea art. 22 alin. (2) din Regulament], în timp ce alegerea vicepreședinților, a secretarilor și a chestorilor care compun Biroul permanent se face la propunerea grupurilor parlamentare, în conformitate cu ponderea acestora, potrivit configurației politice a Camerei Deputaților și negocierii liderilor grupurilor parlamentare [a se vedea art. 24 alin. (1) din Regulament].

Prin urmare, **președintele Camerei Deputaților, având în vedere majoritatea necesară alegerii sale, reprezintă Camera, în ansamblul ei, atât în relațiile cu alte autorități, asigurând legătura cu puterea executivă, cât și pe plan extern, cu parlamentele altor state. Acestea sunt aspectele care fac distincția între instituția președintelui Camerei Deputaților și ceilalți membri ai acesteia.**

Potrivit art. 35 alin. (1) și (2) din Regulament, președintele Camerei Deputaților poate încredința, delega atribuțiile sale unuia dintre vicepreședinți, fără ca textul să distingă între atribuțiile legate de asigurarea funcționării Camerei și cele rezervate de Constituție, în mod limitativ și expres, pentru

președintele acesteia. Astfel, în situația în care președintele Camerei delegă toate atribuțiile sale, inclusiv pe cele constituționale, practic, vicepreședintele înlocuitor dobândește competențe constituționale. Mai mult, vicepreședintele are inclusiv dreptul de a invalida deciziile președintelui Camerei ori de a acționa contrar dorinței acestuia. De aceea nu se poate admite delegarea tuturor atribuțiilor președintelui Camerei decât atunci când acesta asigură interimatul funcției de Președinte al României, însă chiar și în acest caz, desemnarea vicepreședintelui care să îndeplinească atribuțiile președintelui Camerei, inclusiv pe cele constituționale, ar trebui să se facă în temeiul unui vot acordat de plenul Camerei, iar nu pe baza deciziei subiective a președintelui acesteia.

Pe de altă parte, **rolul vicepreședinților este de a acorda sprijin în exercitarea atribuțiilor de către președintele Camerei, de a asigura continuitatea conducerii funcționale a Camerei, prin îndeplinirea unor sarcini nominalizate de către Biroul permanent.**

De aceea, **atribuțiile constituționale ale președintelui Camerei Deputaților nu pot fi exercitate decât intuitu personae, fără ca acesta să le poată încredința altei persoane, întrucât este ales prin votul majorității deputaților prezenți, iar nu prin negociere politică. O delegare a acestor atribuții ar trebui realizată doar cu acordul celor care l-au ales, respectiv cu acordul plenului Camerei Deputaților.**

Singura ipoteză în care o persoană poate să îndeplinească funcția de președinte al Camerei, fără a fi ales, este când lucrările Camerei sunt conduse de decanul de vârstă, între momentul întrunirii Camerelor și cel al alegerii președintelui. Chiar și în această situație activitatea sa se reduce la procedura de formare a grupurilor parlamentare, de alegere a comisiei de validare a mandatelor, de validare a cel puțin două treimi din mandate, în vederea constituirii legale a Camerei și de alegere a președintelui.

Atribuția președintelui Camerei Deputaților de a sesiza instanța de contencios constituțional nu poate forma obiectul delegării.

În conformitate cu dispozițiile constituționale ale art. 146 lit. e), *Curtea Constituțională soluționează conflictele juridice de natură constituțională dintre autoritățile publice, la cererea Președintelui României, a unuia dintre președinții celor două Camere, a primului-ministru sau a președintelui Consiliului Superior al Magistraturii.*

Prin urmare, Constituția impune în termeni imperativi manifestarea de voință expresă a unuia dintre cele cinci subiecte de drept antereferite.

De altfel, **atribuția președintelui Camerei Deputaților de a sesiza instanța de contencios constituțional, în temeiul dispozițiilor art. 146 lit. e) din Constituție, constituie o prerogativă care, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 538 din 12 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1076 din 19 decembrie 2018, paragrafele 57 și 59, îl vizează exclusiv pe titularul dreptului de sezină, neputând forma obiectul delegării.**

În acest sens, în considerentele Deciziei nr. 538 din 12 septembrie 2018, Curtea Constituțională, pentru un alt titular al dreptului de sezină, respectiv prim-ministrul Guvernului României, a statuat că atribuțiile constituționale ale prim-ministrului, întemeiate pe ideea de reprezentare a Guvernului, nu pot fi delegate.

Concret, instanța de contencios constituțional a reținut următoarele:

„57. Prim-ministrul deține un loc aparte — primus inter pares — în structura Guvernului, Constituția asigurându-i, pe lângă prerogativa esențială de conducere a Guvernului și coordonare a activității membrilor acestuia, cu respectarea atribuțiilor ce le revin [art. 107 alin. (1)], un statut special și o poziție de autoritate executivă de sine stătătoare, cu prerogative proprii, exclusive. Acestea vizează, în esență, raporturile sale cu Parlamentul și cu Președintele României, raporturi ce sunt, însă, indisolubil legate de rolul constituțional al Guvernului. Astfel, Președintele României desemnează candidatul pentru funcția de prim-ministru [art. 85 alin. (1)], urmând ca acesta să ceară votul de încredere al Parlamentului asupra programului și a întregii liste a Guvernului [art. 103 alin. (2)]; prim-ministrul poate cere participarea Președintelui României la ședințele Guvernului și în alte situații decât cele prevăzute de art. 87 alin. (1); prim-ministrul contrasemnează decretul emis de Președintele României în exercitarea atribuțiilor sale prevăzute în art. 91 alin. (1) și (2), art. 92 alin. (2) și (3), art. 93 alin. (1) și art. 94 lit. a), b) și d) [art. 100 alin. (2)]; prim-ministrul prezintă Camerei Deputaților sau Senatului rapoarte și declarații cu privire la politica Guvernului, care se dezbate cu prioritate [art. 107 alin. (1) fraza a doua]; prim-ministrul propune Președintelui numirea și revocarea unor membri ai Guvernului [art. 85 alin. (1)], precum și desemnarea unor interimari [art. 107 alin. (4)]; propune Parlamentului aprobarea noii structuri sau compoziții politice a Guvernului, în caz de remaniere guvernamentală [art. 85 alin. (2) și (3)]; semnează hotărârile și ordonanțele adoptate de Guvern [art. 108 alin. (4)]; prim-ministrul are dreptul de a sesiza Curtea Constituțională cu o cerere pentru soluționarea unui conflict juridic de natură constituțională [art. 146 lit. e)]; Guvernul este demis dacă prim-ministrul se află într-unul din cazurile de încetare a funcției de membru al Guvernului, prevăzute la art. 106 sau se află în imposibilitatea de a-și exercita atribuțiile mai mult de 45 de zile [art. 110 alin. (2)]; spre deosebire de ceilalți membri ai Guvernului, prim-ministrul nu poate fi revocat de Președintele statului [art. 107 alin. (2)]. **Toate aceste competențe/prerogative de ordin constituțional îl vizează direct, exclusiv și personal pe prim-ministru. (...)**

59. Așa fiind, Curtea constată că atribuțiile/prerogativele exercitate exclusiv de prim-ministru în realizarea rolului politic al Guvernului sunt, în primul rând, cele de conducere și de reprezentare a Guvernului în raporturile cu celelalte autorități publice constituționale, cum ar fi Președintele României, Parlamentul, Curtea Constituțională, precum și de coordonare a activității membrilor Guvernului, cu respectarea atribuțiilor ce le revin. Aceste atribuții concretizează rolul eminent politic și exclusiv al prim-ministrului în realizarea programului de guvernare, prin asigurarea îndeplinirii măsurilor adoptate în planul politicii interne și externe a țării. Este evident că aceste atribuții exclusive, fiind direct legate de rolul politic al prim-ministrului în structura statutului de drept, nu pot fi delegate, fiind indisolubil legate de persoana prim-ministrului titular, numit în funcție potrivit normelor constituționale.”

Considerentele nr. 57 și nr. 59 ale Deciziei Curții Constituționale nr. 538 din 12 septembrie 2018 includ în sfera prerogativelor exclusive, care nu pot forma obiectul delegării, dreptul de a sesiza Curtea Constituțională cu o cerere pentru soluționarea unui conflict juridic de natură constituțională, prevăzut în art. 146 lit. e) din Constituție.

Includerea dreptului de a sesiza Curtea Constituțională cu o cerere pentru soluționarea unui conflict juridic de natură constituțională în sfera prerogativelor exclusive, nesusceptibile de delegare, nu poate opera numai pentru unul dintre cei cinci titulari enumerați în dispozițiile constituționale ale art. 146 lit. e) (respectiv, numai pentru prim-ministru), ci pentru toți titularii menționați în cuprinsul acestor dispoziții constituționale, considerentele general obligatorii ale Deciziei Curții Constituționale nr. 538 din 12 septembrie 2018 fiind pe deplin aplicabile și în cazul celorlalți titulari ai dreptului de sesiză, respectiv și în cazul Președintelui României, al președintelui Senatului, al președintelui Camerei Deputaților și al președintelui Consiliului Superior al Magistraturii.

Fiecare dintre aceste subiecte de drept are o serie de prerogative proprii și exclusive, atribuite prin Constituție, și care, sub nicio formă, nu pot fi delegate către cel desemnat să-i țină locul. Una dintre aceste prerogative este aceea de a sesiza Curtea Constituțională cu un conflict juridic de natură constituțională. Ca atare, sesizarea Curții Constituționale cu un astfel de conflict reprezintă un atribut exclusiv, personal și netransferabil al fiecăruia dintre cele cinci subiecte de drept enumerate în Constituție în textul art. 146 lit. e).

Mai mult, dacă legiuitorul constituant ar fi dorit să facă o distincție între cei cinci titulari ai dreptului de sesiză, cu privire la atribuția prevăzută în art. 146 lit. e) din Constituție, ar fi menționat-o expres. Or, textul constituțional nu operează nicio astfel de distincție, astfel încât considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 538 din 12 septembrie 2018 sunt aplicabile *mutatis mutandis* fiecăruia dintre cei cinci titulari ai dreptului de sesiză indicați în art. 146 lit. e) din Constituție, inclusiv președintelui Camerei Deputaților.

În consecință, în conformitate cu Decizia Curții Constituționale nr. 538 din 12 septembrie 2018, delegarea generală a atribuțiilor președintelui Camerei Deputaților nu poate include delegarea prerogativei exclusive de a sesiza Curtea Constituțională cu o cerere pentru soluționarea unui conflict juridic de natură constituțională, potrivit art. 146 lit. e) din Constituție, drept ce poate fi exercitat doar de către președintele Camerei Deputaților.

În același timp, vicepreședintele Camerei Deputaților, căruia, dacă i-ar fi delegate, cu caracter general, atribuțiile președintelui acestei Camere, nu poate exercita o atribuție ce constituie o prerogativă exclusivă și proprie a Președintelui Camerei Deputaților, și anume sesizarea instanței de contencios constituțional, în temeiul art. 146 lit. e) din Constituție.

Examinând dispozițiile art. 34 din Regulamentul Camerei Deputaților ce reglementează atribuțiile președintelui Camerei, constatăm că, printre aceste atribuții, este prevăzută la lit. e) și cea care vizează dreptul acestuia de a sesiza Curtea Constituțională, în condițiile prevăzute de art. 146 lit. a), b), c) și e) din Constituția României, republicată.

Prevederile art. 35 din Regulamentul Camerei Deputaților, prin referirea generală la încredințarea de către președintele Camerei Deputaților, către vicepreședinți, a tuturor atribuțiilor enumerate în art. 34 din Regulament [inclusiv a atribuției prevăzute la lit. e), respectiv cea care vizează sesizarea Curții Constituționale în condițiile prevăzute la art. 146 lit. a), b), c) și e) din Constituția României], conduc la concluzia că ar putea fi delegate, încredințate inclusiv atribuțiile care constituie prerogative exclusive și proprii ale președintelui Camerei Deputaților, fapt ce determină ca acest text din Regulamentul Camerei Deputaților să intre în contradicție cu dispozițiile art. 146 lit. a), b), c) și e) din Constituția României, republicată, întrucât președintele Camerei Deputaților nu poate să delege către vicepreședinți, atribuții proprii, exclusive, de o importanță maximă pentru stat, prevăzute în Constituție.

Autonomia parlamentară nu poate fi contrară dispozițiilor exprese ale Constituției și nu poate duce la delegări de atribuții constituționale.

Viciul de neconstituționalitate astfel constatat determină concluzia că dispozițiile art. 35 alin. (1)—(3) din Regulamentul Camerei Deputaților au fost adoptate contrar prevederilor legii fundamentale, prin lipsa unei limitări a delegării.

Că acesta trebuie să fie sensul constituțional al dispozițiilor art. 35 din Regulamentul Camerei Deputaților învederăm faptul că, în cadrul dezbaterilor ce au avut loc cu ocazia revizuirii Constituției din 2003, inițial atribuția de sesizare a Curții Constituționale cu un conflict juridic de natură constituțională fusese acordată doar Președintelui României. Ulterior s-a susținut ideea că aceste atribuții pot fi conferite și președintelui Camerei Deputaților și președintelui Senatului, întrucât sunt singurii care pot substitui Președintele, în ipoteza în care șeful statului se află în imposibilitatea constituțională de exercitare a atribuțiilor. Ulterior s-a votat ca această competență să o aibă și un număr de 25 de senatori sau 50 de deputați, dar votul a fost reluat și decizia finală adoptată a fost aceea că doar Președintele României, președintele Senatului, președintele Camerei Deputaților, prim-ministrul și președintele Consiliului Superior al Magistraturii pot exercita această prerogativă exclusivă, proprie, de o importanță majoră pentru stat.

*

Pentru toate considerentele expuse mai sus apreciem că **sesizarea de neconstituționalitate** formulată de grupul parlamentar al Partidului Național Liberal din Camera Deputaților **s-ar fi impus a fi admisă și constatată neconstituționalitatea dispozițiilor art. 35 alin. (1)—(3) din Regulamentul Camerei Deputaților**, întrucât acestea, prin lipsa unei limitări a delegării atribuțiilor președintelui Camerei Deputaților către vicepreședinți, încalcă exigențele art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta sa referitoare la calitatea normelor juridice și ale art. 146 lit. a), b), c) și e) din Constituție, cu privire la atribuțiile proprii, exclusive ale președintelui Camerei Deputaților de a sesiza Curtea Constituțională.

Judecător,

Dr. Livia Doina Stanciu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind modificarea codului de clasificare, denumirii, datelor de identificare și a valorilor de inventar ale unor bunuri imobile aparținând domeniului public al statului, aflate în administrarea Ministerului Mediului — Administrația Națională de Meteorologie, prevăzute în anexa nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, ca urmare a actualizării legislației în domeniu, a lucrărilor de cadastru și a reevaluării

Având în vedere art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe, aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă modificarea codului de clasificare, denumirii, datelor de identificare și a valorilor de inventar ale unor bunuri imobile aparținând domeniului public al statului, aflate în administrarea Ministerului Mediului — Administrația Națională de Meteorologie, prevăzute în anexa nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și

completările ulterioare, ca urmare a actualizării legislației în domeniu, a lucrărilor de cadastru și a reevaluării, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Mediului împreună cu Ministerul Finanțelor Publice vor opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru, ministrul mediului,
Iulian Octavian Stana,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 24 iulie 2019.
Nr. 529.

ANEXĂ

Bunuri imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Mediului — Administrația Națională de Meteorologie (C.U.I. 11672708), la care se modifică codul de clasificare, denumirea, datele de identificare și valoarea de inventar, ca urmare a actualizării legislației în domeniu, a lucrărilor de cadastru și a reevaluării

Nr. crt.	Nr. MF	Codul de clasificare MF	Denumirea	Descrierea tehnică	Valoarea de inventar
0	1	2	3	4	5
1	62943	8.28.01	Clădire stație meteo Câmpulung Muscel	Clădire parter, cărămidă, Sc = 94 mp, Sd = 94 mp, CF nr. 81350	30.741
2	62951	8.30.03	Construcție platformă stație meteo Curtea de Argeș	Panouri sârmă, S = 576 mp	3.617
3	63011	8.30.03	Împrejmuire stație meteo Roșiori de Vede	Panouri de plasă	18.232
4	63037	8.30.03	Canalizare și alimentare cu apă stație meteo Zimnicea	Instalație apă canalizare	4.237
5	63046	8.30.03	Platforma meteorologică Piatra-Neamț	Suprafața se regăsește la MF 62782.	37.379
6	63049	8.30.03	Platforma meteo cu împrejmuire SM Călimani	Suprafața se regăsește la MF 62781.	26.378
7	63050	8.30.03	Drum acces SM Călimani	Tronson acces între DJ Gura Haitii și clădirea stației	22.190
8	63063	8.30.03	Platformă stație meteo Focșani	Suprafața de teren înierbată, amenajată pentru amplasarea aparatelor și instrumentelor meteorologice (terenul se regăsește la MF 62775)	22.522

0	1	2	3	4	5
9	63112	8.30.03	Punere în siguranță platformă stație meteo Stâncă Ștefănești	Panouri plasă sârmă împletită	3.890
10	63214	8.30.03	Racord electric stație meteo Băilești	Cabluri electrice, tablouri electrice, din LEA 380/220 V	6.915
11	63246	8.30.03	Canalizare beton SRPV Craiova	Tuburi din beton, D = 30 cm, îngropate la H = 2 m	7.843
12	63256	8.30.03	Rețele electrice SRPV Craiova	Cabluri electrice, tablouri electrice, din LES 380/220 V	89.612
13	63299	8.30.03	Platformă meteo stație meteo Vf. Lăcăuți	S = 506 mp	14.899
14	63313	8.30.03	Platformă stație meteo Ghimbav	S = 936 mp	16.251
15	63477	8.30.03	Racord electric Stâna de Vale	Instalație și panouri siguranțe, contor energie electrică	5.325
16	63507	8.30.03	Împrejmuire stație meteo Băișoara	Stâlpi din țevă încastrați în beton cu panouri plasă de sârmă	83.138
17	63559	8.30.03	Platformă meteo Voineasa	S = 663,97 mp, împrejmuire platformă meteo	16.202
18	63582	8.30.03	Împrejmuire și porți Afumați	Gard din plasă sârmă	374.036
19	63587	8.30.03	Împrejmuire și porți stație meteo Râmnicu Sărat	Plasă sârmă	58.012
20	63699	8.30.03	Instalație paratrăsnet Vf. Parâng	2 stâlpi anorați pe suport de beton H = 20 m	2.260
21	143698	8.30.03	Rețele exterioare apă canal stație meteo Oradea	Rețea tuburi beton evacuare ape uzate, rețea conductă metalică alimentare apă potabilă, îngropate în sol	77.301
22	143700	8.30.03	Rețele exterioare apă canal stație meteo Stâna de Vale	Rețea tuburi beton evacuare ape uzate	69.596
23	143701	8.30.03	Racord gaze SRPV Craiova	Compus din conducte D = 90 mm lungime	173.712
24	143702	8.30.03	Rețea exterioară apă canal stație meteo Târgu Secuiesc	Canal vidanjare	105.963
25	143707	8.30.03	Foraj 3 alimentare cu apă Sediul central Administrația Națională de Meteorologie	Puț forat conducte metalice, adâncime 235 m, filtre, pompă submersibilă, conducte alimentare PHD	222.680
26	145340	8.28.01	Clădire stația meteo Pătărlagele	Cabană lemn tip Diana, parter, Sc = 85 mp, Sd = 85 mp, CF nr. 20051	38.834
27	149007	8.30.03	Puț de alimentare cu apă Supuru de Jos	Inele din beton armat H = 9 m	2.753
28	149008	8.30.03	Centrală termică cu racord gaz stația meteo Zalău	Instalație de gaz cu centrală termică pentru încălzire stație meteorologică	21.603
29	149130	8.30.03	Rețele exterioare apă canal SM Lăcăuți	Conducte, cămine	57.900
30	149132	8.30.03	Racord și branșament gaze naturale, stație meteo Târnăveni (Bobohalma)	Conductă PVC, diametru = 2,54 cm, lungime = 1.100 ml, îngropată	29.369
31	150309	8.30.03	Racord alimentare cu apă stație meteo Darabani	Puț forat plus conducte (țevi) între clădire și foraj	13.318
32	150314	8.30.03	Alimentare cu apă stație meteo Târgu Ocna	Instalație alimentare racordată la conducta orașului	13.081
33	150325	8.30.03	Împrejmuire stație meteo Vlădeasa 1800	Gard din stâlpi metalici încastrați în beton cu rigle din lemn de 20/10 prinse cu buloane pe stâlpi	54.977
34	150327	8.30.03	Rețele exterioare apă canal stație meteo Vlădeasa 1800	Compuse din conductele de apă, căminele de vizitare, cămine pentru vane	98.682

0	1	2	3	4	5
35	152174	8.30.03	Rezervor apă incendiu stație meteo Călimani	Rezervor ape pluviale prins în beton	62.957
36	152175	8.30.03	Rețele exterioare apă canal stație meteo Călimani	Construcții încastrate în beton	47.205
37	152176	8.30.03	Sistem alimentare cu apă la anexe gospodărești — bucatărie stație meteo Călimani	Construcții încastrate în beton	9.511
38	152177	8.30.03	Sistem alimentare cu apă la anexe gospodărești — grup sanitar stație meteo Călimani	Construcții încastrate în beton	3.261
39	152178	8.30.03	Stație de epurare monobloc pentru ape uzate stație meteo Călimani	Construcții încastrate în beton	19.774
40	152227	8.30.03	Instalație apă stație meteo Baraolt	Puț instalație apă	4.977
41	152231	8.30.03	Instalație de utilizare exterioară a gazelor SM Turda	Instalație exterioară de alimentare cu gaze naturale a clădirii SM Turda	15.101
42	152232	8.30.03	Instalație de utilizare internă a gazelor SM Turda	Instalație interioară de alimentare cu gaze naturale a clădirii SM Turda	6.438
43	152233	8.30.03	Instalații termice SM Turda	Conducte și calorifere pentru încălzire și acm la SM Turda	10.710
44	152234	8.30.03	Rețele electrice exterioare SM Vlădeasa 1800	Compusă din instalație de siguranță stâlpi cu lampadare în incinta stației meteo	51.958
45	152236	8.30.03	Rezervor de incendiu SM Vlădeasa 1800	Format din rezervor propriu-zis din beton, motopompă pentru stingerea incendiilor și alte echipamente	51.420
46	152247	8.30.03	Platformă meteo stația meteo Turda	Teren în suprafață de 670 mp cu aparatură meteorologică	44
47	152249	8.30.03	Branșament gaze naturale — SM Afumați	Instalație exterioară de alimentare cu gaze naturale, până la limita de proprietate, conductă metalică îngropată	19.516
48	152250	8.30.03	Instalație utilizare gaze naturale — SM Afumați	Instalație interioară de alimentare cu gaze naturale, conductă metalică, diametre 25 mm — 110 mm, lungime totală = 495 ml	62.717
49	152251	8.30.03	Împrejmuire parcare ANM Sediul central	Gard plasă	133.508
50	152252	8.30.03	Instalație electrică de iluminat parcare ANM Sediul central	În incinta ANM Sediul central	8.675
51	152286	8.30.03	Racord electric de joasă tensiune observator radar Oradea	Post transformare în anvelopă de beton 2X160KVA 6/04 KV	10.147
52	152294	8.30.03	Rețele electrice exterioare CMR Banat Crișana — stație meteo Semenic	Instalație electrică pe stâlp pentru iluminare platformă meteo și cale de acces	19.434
53	152295	8.30.03	Branșament electric stația meteo Semenic	Alimentare cu energie electrică prin PTA 20/04 kv 40kva	39.976
54	152297	8.30.03	Rețele exterioare apă canal stație meteo Semenic	Rețea exterioară subterană din tuburi de polietilenă d = 225 mm și un cămin de vizitare care conduce apele uzate către exterior	50.421
55	152309	8.30.03	Rețele exterioare apă canal SM Râmnicu Vâlcea	Compus din țevi pentru aducțiune apă, conducte de beton pentru canalizare	46.540
56	152310	8.30.03	Rețele iluminat exterior și paratrăsnet SM Râmnicu Vâlcea	Compus din stâlpi, conducte electrice, corpuri de iluminat	25.411
57	152326	8.30.03	Rețele exterioare apă canal CMR Dobrogea, stație meteo Hârșova	Conducte, cămine	47.919
58	152329	8.30.03	Rețele exterioare apă canal CMR Dobrogea	Conducte și racorduri	113.219
TOTAL					2.684.183

Datele din extrasele de carte funciară ale bunurilor din anexă, la care cartea funciară figurează în descrierea tehnică, nu se modifică.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public
al statului a unei construcții și darea acesteia în administrarea Oficiului de Cadastru
și Publicitate Imobiliară Maramureș**

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, al art. 863 lit. a), art. 867 alin. (1) și al art. 868 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Maramureș a unei construcții având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 10 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice,

Sirma Caraman,
secretar de stat

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru
și Publicitate Imobiliară,

Radu-Codruț Ștefănescu
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 24 iulie 2019.
Nr. 534.

ANEXĂ

**DATELE DE IDENTIFICARE
ale construcției care se înscrie în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului
și care se dă în administrarea Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Maramureș**

Nr. crt.	Nr. MFP	Cod de clasificare	Denumire	Date de identificare			Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar (lei)	Situția juridică		Situția juridică actuală concesiune/ închiriat/ dat cu titlu gratuit	Tip bun
				Descriere tehnică (pe scurt)	Vecinătăți (după caz, pe scurt)	Adresa			Baza legală	În administrare/ concesiune		
1	Ministerul Finanțelor Publice va atribui un număr nou.	8.29.08	Extindere Sediul OCPI Maramureș	Construcție C2, regim de înălțime P+2+M Sc = 219 mp, Scd = 876 mp, Su = 744 mp Nr. cadastral 114964-C2 CF nr. 114964 Baia Mare	N — proprietate statul român; E — municipiul Baia Mare și proprietăți private; S — S.C. Midtown Retail — S.R.L.; V — Str. Cosmonauților	Țara: România; județ: Maramureș, municipiul Baia Mare, Str. Cosmonauților nr. 3	2008	1.205.383,00	Autorizațiile de construire nr. 973/17.12.2007 și nr. 748/26.09.2008 Proces-verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. 6.972/31.12.2008	În administrarea Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Maramureș CUI 9705242	—	Imobil

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

NORMĂ

pentru punerea în aplicare a Sistemului de raportare contabilă la 30 iunie 2019 a entităților din domeniul asigurărilor

În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. b) și art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 11 alin. (12) și ale art. 36 alin. (2) lit. g) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare, precum și ale art. 179 alin. (4) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile art. 30 din Legea nr. 213/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților,

în baza prevederilor art. 4 alin. (3) lit. b) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 44 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit prevederilor art. 7 din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.493/2019 pentru aprobarea Sistemului de raportare contabilă la 30 iunie 2019 a operatorilor economici, precum și pentru modificarea și completarea unor prevederi contabile, în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din cadrul ședinței din data de 24 iulie 2019,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea normă:

Art. 1. — Se pune în aplicare Sistemul de raportare contabilă la 30 iunie 2019 a entităților din domeniul asigurărilor, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta normă.

Art. 2. — (1) Sistemul prevăzut la art. 1 este aplicabil entităților cărora le sunt incidente prevederile Normei Autorității de Supraveghere Financiară nr. 41/2015 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate ale entităților care desfășoară activitate de asigurare și/sau reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, ale Normei Autorității de Supraveghere Financiară nr. 36/2015 pentru aprobarea Reglementărilor contabile referitoare la situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate aplicabile companiilor de brokeraj care desfășoară activitate de distribuție în asigurări și/sau reasigurări, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale Normei nr. 15/2016 privind aprobarea Reglementărilor contabile aferente situațiilor financiare anuale aplicabile Fondului de garantare a asiguraților, cu completările ulterioare, astfel:

a) asiguraților și reasiguraților cu sediul pe teritoriul României, persoane juridice române, autorizați să își desfășoare activitatea în condițiile Legii nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare;

b) companiilor de brokeraj autorizate în condițiile Legii nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare;

c) subunităților fără personalitate juridică stabilite în România în conformitate cu prevederile Legii nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, sau ale Legii nr. 236/2018 cu completările ulterioare, care aparțin unor persoane juridice cu sediul în state terțe;

d) subunităților fără personalitate juridică stabilite în România în conformitate cu prevederile Legii nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, sau ale Legii nr. 236/2018, cu

completările ulterioare, care aparțin unor persoane juridice cu sediul în alte state membre;

e) Fondului de garantare a asiguraților.

(2) Entitățile prevăzute la alin. (1) au obligația să întocmească și să depună raportări contabile la 30 iunie 2019 la Autoritatea de Supraveghere Financiară, denumită în continuare A.S.F., precum și la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, denumit în continuare M.F.P., indiferent de forma de organizare și forma de proprietate, în condițiile și până la termenul prevăzute de prezenta normă.

(3) Entitățile prevăzute la alin. (1) care au fost înființate în cursul anului 2019 și au desfășurat activitate de la data înființării și până la data de 30 iunie 2019 depun raportări contabile întocmite conform prevederilor prezentei norme numai la A.S.F.

(4) Entitățile prevăzute la alin. (1) care nu au desfășurat activitate de la data înființării până la 30 iunie 2019, cei care în tot semestrul I al anului 2019 s-au aflat în inactivitate temporară, precum și cei care se află în curs de lichidare începând cu 1.01.2019 potrivit legii nu întocmesc raportări contabile, ci întocmesc și depun, numai la A.S.F., o declarație corespunzătoare situației în care se află la data de 30 iunie 2019, până cel târziu la data de 14 august 2019.

(5) În sensul prezentei norme, prin *asiguraător* se înțelege asiguraătorul, asiguraătorul compozit și asiguraătorul mixt, așa cum aceștia sunt definiți la art. 1 alin. (2) pct. 3, 4 și 6 din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, iar prin *stat membru* se înțelege statul aparținând Spațiului Economic European.

(6) În sensul prezentei norme, prin *companie de brokeraj* se înțelege intermediarul principal definit la art. 2 alin. (1) pct. 9 din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 19/2018 privind distribuția de asigurări.

Art. 3. — Raportările contabile la 30 iunie 2019 se depun la A.S.F. și la unitățile teritoriale ale M.F.P. până cel târziu la data de 14 august 2019.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

Art. 4. — Nedepunerea raportărilor contabile la 30 iunie 2019 și a celorlalte informații solicitate la termenele prevăzute în prezenta normă, prezentarea unor raportări contabile care conțin date eronate, necorelate sau care nu respectă unitatea de măsură înscrisă la fiecare formular/rând se sancționează conform prevederilor art. 163 din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 28 din Legea nr. 236/2018, cu completările ulterioare, și, respectiv, prevederilor art. 42 din Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării acesteia.

Art. 6. — La data intrării în vigoare a prezentei norme se abrogă:

a) Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 12/2018 pentru punerea în aplicare a Sistemului de raportare contabilă la 30 iunie 2018 a societăților din domeniul asigurărilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 664 și 664 bis din 31 iulie 2018;

b) Instrucțiunea Fondului de garantare a asiguraților nr. 2/2018 privind întocmirea și depunerea raportării contabile la 30 iunie 2018 de către Fondul de garantare a asiguraților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 658 din 30 iulie 2018.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Leonardo Badea

București, 24 iulie 2019.
Nr. 20.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

